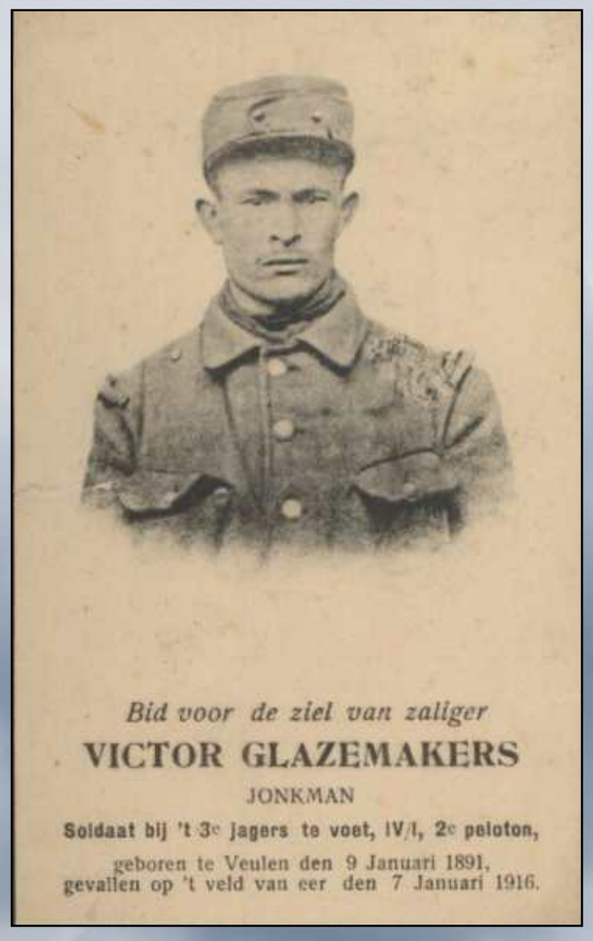
Glasemakers Victor

Bid voor de ziel van zaliger

VICTOR GLAZEMAKERS

JONKMAN

Soldaat bij 't 3e jagers te voet, IV/I, 2e peloton,

geboren te Veulen den 9 Januari 1891,
gevallen op 't veld van eer den 7 Januari 1916.

I

[illegible] 't Werd oorlog en men zeide:
«[illegible]onkheid zich ten krijg bereide!»
[illegible]ij 't afscheid sprak ik: «Haast is 't vrede,
[illegible]n breng ik blijde tijding mede!»
[illegible]d wilde dat ik niet vermoedde
Dat al mijn vreugd ten einde spoedde.
[illegible]jn moeder klemde me aan haar harte,
Zij drukte een woesten kus van smarte,
Met duizend tranen op mijn wang;
Dien kus van haar hart en lippen,
Waarmee haar adem [illegible] heen te ontglippen,
Vergat ik nooit, mijn lijden lang.
Nog eens, nog eens slechts voor het leven
Voelde ik mij van haar arm omgeven;
Nog eens het waarwel van haar mond,
Toen ze, onder 't laatste krachtverzamelen
«Mijn kind, mijn kind!» poogde uit te stamelen
In de allerjongste scheidensstond.
«Moed jongen! leerde u uwe moeder
«Niet opzien tot den Albehoeder?»
Ik heb, o moeder, kloek gestreden,
Voor u en vader goed gebeden.
Mijn aardsche weg is afgeleid,
En moet gij vroeg uw Victor derven,
Hij sterft, zooals de helden sterven;
Den welkomkus in de eeuwigheid!
O Jesus lief, barmhartigheid!

De plechtige lijkdienst zal plaats [illegible]eden te Veulen, Maandag 13 Maart om 9 ure.

Eie uw Heesbaria Gotinden [illegible]24 Loet.

Eretekens

Na de oorlog kreeg hij volgende eretekens:

Geen

Later werden hem postume eretekens ontzegd omdat zijn dood niet te wijten was aan oorlogsfeiten.

Nochtans schreef zijn overste in het verslag “qu'il s'était très bien conduit et montré très brave au feu. Cas digne d'une D.H. [Distinction honorifique] à titre posthume.”

Levensloop

Victor Glasemaekers werd geboren in Veulen op 29 januari 1891. Hij was het vierde van zeven kinderen in het gezin van Jacob Glasemaekers en Catharina Paquo. Victor was landbouwknecht en ongehuwd.

Militair overzicht

Victor was oorlogsvrijwilliger en werd opgeleid van 25 januari 1915 tot 3 juni 1915. Van 4 juni 1915 tot 10 januari 1916 was hij aan het front in het 3de Jagers te voet. Hij vond de dood op 10 januari 1916 in Ramskapelle, Stuyvekenskerke (andere bronnen zeggen 7 januari - zie het doodsprentje, maar dat lijkt ons een vergissing te zijn vermits op zijn grafsteen 10 januari vermeld wordt). Hij werd begraven in Adinkerke. Volgens het militair dossier is hij omgekomen door verdrinking: terwijl zijn compagnie in tweede linie stond in de sector Booitshoeke is hij om onbekende reden een overstromingsgebied ingelopen ondanks herhaalde vermaningen. Plotseling kwam hij terecht in een bomtrechter. Hoewel een officier hem onmiddellijk achterna sprong kon hij niet gered worden.